

РЕШЕНИЕ

№ 6821

гр. София, 19.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 71 състав, в публично заседание на 21.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Слава Гьошева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **10672** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. А., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на А., [дата на раждане] , срещу Решение №4848 от 23.09.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република България, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във връзка чл. 8 и чл. 9 от Закона за убежището и бежанците е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, немотивирано, постановено в противоречие с административно-производствените правила и материалния закон. Жалбоподателят се оплаква, че административният орган не е обсъдил посочените от него факти и причините, поради които изпитва страх да се завърне в А.. Навежда доводи за повърхностно провеждане на административната процедура. Отрича извода на административния орган за липса на предпоставките за предоставяне на статут. Счита, че бежанската му история сочи, че същият попада в хипотезата на чл. 8 и чл. 9, ал. 1 ЗУБ за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. Моли Съда да отмени оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява. Назначеният особен представител поддържа депозираната жалба и моли Съда да я уважи.

Ответникът – Председателят на ДАБ, в с. з. чрез юрк. К. моли Съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана.

Софийска градска прокуратура не е изразила становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебното производство.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Началото на разглежданото производство е поставено с молба за предоставяне на международна закрила от жалбоподателя до председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС) вх. № ПМЗ-ВР-1241 от 30.04.2025 г. В регистрационния лист е отразено, че оспорващият е [дата на раждане] в общ. С., А., пащун, сунит, женен. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Изготвена е Евродак дактилоскопна карта (л.58). Чужденецът е декларирал съгласие за обработване на личните данни за целите на производството по закрила, както и за събиране на официални данни от други органи и организации, включително и от страни, различни от държавата на произход.

С Решение № 067 от 30.04.2025 г. жалбоподателят е настанен в Регистрационно – приемателен център (РПЦ) - С., ПМЗ – кв. Военна рампа. Връчени са му Указания за правата и задълженията, които има в зоната за движение, принадлежаща към РПЦ – С., съгласно решение на Министерския съвет и информация за местата, на които при необходимост може да получава допълнителна информация. На жалбоподателя са връчени писмена покана за провеждане на интервю на 07.05.2025 г., Указания относно компетентния орган и реда за подаване на молба за закрила, както и досежно процедурата, която ще се следва, правата и задълженията, които чуждите граждани имат на територията на РБългария. Предоставен му е списък на организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут с приемни в ДАБ при МС и информация за задълженията, които следва да съблюдава в центровете на ДАБ - МС.

На 13.05.2024 г. жалбоподателят А. е напуснал самоволно общежитието (Докладна записка вх. № ПМЗ-ВР-1368/13.05.2025 г. - л. 41-43).

Производството е прекратено с Решение № 3992 от 10.07.2025 г. на Председателя на ДАБ на основание чл.77, ал.1, във вр. чл. 15, ал.1, т.3 ЗУБ.(л.38).

С Молба от 05.08.2025 г. (л. 34), след връщане на жалбоподателя производството по молбата за закрила е възобновено, а кандидатът отново е настанен в РПЦ – С., ПМЗ- кв. Военна рампа.

На 05.08.2025 г. в присъствие на преводач от пащу е проведено интервю с чуждия гражданин, документирано с приложен към административната преписка Протокол (л. 31 – л. 33). Кандидатът е заявил, че напуснал А. преди две години нелегално, преминал транзит през И., откъдето тръгнал за Турция. В И. работил в цех за производство на алуминиеви продукти около година. Влязъл в България нелегално месец април на 2025 г. като се прехвърлил през мрежа и чакал кола да го качи. Полицията го задържала, като желанието му е било да отиде във Франция. Чужденецът е заявил, че към момента на провеждане на интервюто останалите членове на семейството му вече са се върнали в Н. от П.. Споделя лични проблеми във връзка с годеницата му, която била харесвана от друг мъж, от където произтичали проблемите му в А., съответно заплахи. Отрекъл е лично той да е имал проблеми заради етническия си произход или изповядваната религия.

Към преписката е приложено становище на Специализирана дирекция "М" – ДАНС – рег. № М – 8983 от 21.08.2025 г., в което на основание чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС, е посочено, че ако лицето отговаря на условията по ЗУБ, ДАНС не възразява гражданина на М. А. да получи закрила в Република България (л. 28).

На 09.09.2025 г. експертът на ДАБ - МС, провел интервюто с кандидата за закрила, е изготвил предложение до председателя, въз основа на всички събрани в административното производство доказателства, да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на гражданина на М. А. (л. 16).

При постановяване на оспореното Решение административният орган се е позовал на

официалната информация, отразена в Справката, изготвена от Дирекция "Международна дейност" при ДАБ относно общото положение в А. и актуалната обществено политическа и икономическа обстановка вх. № МД-02-320 от 11.06.2025 г. (л. 17 – л. 27), според която талибаните продължават да поддържат консолидирана властта в А.. Обстановката на сигурност в страната не дава основание да се приеме, че е достигнала ниво на безогледно насилие с опасност от тежки посегателства спрямо цивилното население, което да се приеме като предпоставка за предоставяне на международна закрила единствено въз основа на тези данни. Поставен е акцент върху създадените условия на относителна липса на въоръжен конфликт на фона на продължаващо ограничаване на основните права и свободи на гражданите на А., особено на жените и момичетата. Отчетени са – подобряване на средата на сигурност след напускане на силите на НАТО и запазване на равновесието в икономиката, макар и на значително ниско ниво, което се отразява на пряката зависимост на значителна част от населението от хуманитарно подпомагане. Посочено е, че на 23 септември 2023 г. е одобрена безвъзмездна помощ за защита благосъстоянието и поминъка на уязвимите афганистанци от Азиатската банка за развитие и от Европейския съюз, а Република Турция е изпратила 20 тона медицински консумативи.

В мотивите на оспореното решение е прието, че в изложените по време на интервюто релевантни за бежанската история фактически данни не се съдържат такива, от които може да се приеме, че жалбоподателят е напуснал държавата си по произход поради преследване заради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, изразяване на политическо мнение и/или убеждение. Поставен е акцент върху липсата на твърдения за отправяни заплахи към личността на търсещия закрила по нито една от посочените причини, включително и за опасения от преследване. Отразено е, че не са установени данни, а и не са изложени твърдения афганистанският гражданин да е бил преследван, включително и да изпитва опасения от евентуални бъдещи подобни заплахи, имащи значение при преценката относно наличието на основанията по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Направен е извод за липса на обективни данни за предприети дискриминационни мерки, нарушаващи правото на живот на кандидата за закрила в държавата му произход, включително и за реални действия на преследване както от държавни органи, така и от организация или организации, на които държавата не желае или не може да противодейства. Според административния орган изложените причини от жалбоподателя, които са го мотивирали да напусне А., не са правнозначими за търсената международна закрила. Прието е, че в конкретния бежански казус не може да се приложи принципът на съмнение в полза на кандидата, с оглед противоречията в бежанската история и изразената обща неудовлетвореност от положението в страната по произхо. Така е обоснован извод, че жалбоподателят е мигрант, а не лице, нуждаещо се от международна закрила.

Отчетено е и поведението му в производството за предоставяне на закрила след подаване на молбата в ДАБ – МС, непосредствено след задържането му от органите на полицията по повод незаконното преминаване на българската граница, самоволното напускане на мястото, в което е бил настанен и незаконното напускане на територията на РБългария, което е обяснено с желание да се установи трайно в друга европейска държава.

Въз основа на тези факти, са поставени под съмнение твърденията за налична опасност и реален риск от застрашеност при завръщане на кандидата в държавата по произход.

По отношение на основанията по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ административният орган е приел, че бежанската история не съдържа твърдения за наличие на реална опасност при връщане в държавата на произход, жалбоподателят да подлежи на наказание, свързано с лишаване от живот (смърт или екзекуция). В този аспект, са изложени съображения и за липса на обективни данни, въз основа на които може да се приеме, че А. е напуснал А. поради реална опасност от тежки

заплахи срещу живота и личността му, изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, както и да е бил обект на неправомерни посегателства или да е бил подложен на насилие. Прието е, че към момента положението в държавата по произход не дава основание да се приеме, че степента на несигурност е достигнала ниво на безогледно насилие с опасност от тежки посегателства, което да предпостави предоставянето на закрила единствено въз основа на данните за общата ситуация в страната. Направен е извод, че жалбоподателят не е бил изложен, а и не съществува риск от тежки посегателства спрямо него, по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Не са установени данни за добре обоснован страх от преследване, както и за заплаха за живота му по силата единствено на присъствието на територията на държавата си по произход, за да се приеме, че попада в уязвима група. Така е обоснован извод за липса на основания за предоставяне и на хуманитарен статут.

Обжалваното Решение № 4848 е постановено на 23.09.2025 г. от председателя на ДАБ при МС (л. 10 – л. 15) и е връчено лично на жалбоподателя в присъствие на преводач на 01.10.2025 г. (л. 15). Актуална справка за обществено политическата и икономическа обстановка в А., изготвена от Дирекция "Международна дейност" при ДАБ – МС вх. № МД–02-657 от 17.12.2025 г. е представена от пълномощника на председателя на ДАБ - МС (л. 90 – л. 100).

Описаните релевантни за правния спор факти не се оспорват от страните и позволяват да се направят следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – депозирана е в предвидения в разпоредбата на чл. 84, ал. 3 от ЗУБ преклузивен срок (Решението е връчено на жалбоподателя в присъствие на преводач на 01.10.2025 г., а жалбата е заведена на 09.10.2025 г. - л. 6). Подадена е от лице с правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност административен акт.

Разгледана по същество – жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното Решение е постановено от компетентен административен орган – председател на ДАБ при МС, в кръга на нормативно определените му правомощия. Оспореното Решение е издадено в предвидената писмена форма, при спазване на процесуалните правила, обезпечаващи ефективното участие, включително и личното упражняване на правото на защита от жалбоподателя.

Въз основа на приобщените доказателства е установено по несъмнен начин, че жалбоподателят е информиран писмено на разбираем за него език за реда, който ще се следва в производството по подадената молба за международна закрила, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 от ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е предоставена възможност да изложи бежанската и история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си, като за целта му е бил осигурен преводач на заявления от него разбираем език. В приложения протокол, с който е документирано проведеното интервю, жалбоподателят с подписа си е удостоверил липсата на възражения и необходимостта от допълнения в съдържанието му.

В съответствие с изискването на чл. 73 от ЗУБ, молбата е разгледана индивидуално, а на кандидата за закрила е предоставена възможност да изложи свободно и добросъвестно всички свои доводи, без ограничения за представяне и на доказателства в подкрепа на твърденията.

Решението е постановено и в съответствие с материалния закон.

Разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ регламентира предпоставките (условията), при наличието на които на чужденец може да бъде предоставен статут на бежанец в Република България, а именно – да не може или да не желае да се ползва от закрилата на държавата си на произход, или да не желае да се завърне в нея, поради основателно опасение от преследване, основано на раса,

религия, националност, принадлежност към определена социална група или изразяване на политическо мнение и/или убеждение. Наличието и основателността на опасенията се преценяват въз основа на данните от бежанската история на кандидата. В Регистрационния лист, както и в декларацията по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ жалбоподателят е посочил, че е [дата на раждане] в А., с постоянен адрес в пров. Н., общ. С., гражданин е на А., с етническа принадлежност – пащун, мюсюлманин – сунит, женен.

Законосъобразен е изводът на административния орган, че изложените, по време на интервюто причини за напускане на държавата на произход не могат да бъдат свързани с нито едно от условията, визирани в разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Кандидатът за закрила не твърди да е бил обект на преследване от държавни органи, от партии или организации или недържавни субекти в страната си по произход. Отрекъл е както той, така и останалите членове от семейството му да са имали проблеми поради религията, която изповядват или заради етническата си принадлежност. Не е заявил в периода след установяване на новата власт на управление от талибаните някой от роднините му да е имал проблеми от какъвто и да е характер. По време на интервюто кандидатът не твърди да е бил заплашван или спрямо него да е упражнявана някаква форма на насилие. Няма данни да е осъждан или да е преследван наказателно от официалните власти в държавата си по произход. Не е служил в армията и не е преминал военно обучение. Изложеното, дава основание на съда да приеме, че обосновано и законосъобразно административния орган е приел, че липсват законовите основания на жалбоподателя да бъде предоставен статут на бежанец.

Съдът споделя и преценката за липса на предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут. Разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ предвижда, че за да бъде предоставен хуманитарен статут на чужденец, освен че същият не следва да отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец, е необходимо да не може или да не желае да получи закрила от държавата си по произход заради опасения, че ще бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства като: смъртно наказание или екзекуция; изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; както и на тежки заплахи срещу живота или личността, поради безогледно насилие, в случай на въоръжен конфликт.

В представената справка от Дирекция "Международна дейност" при ДАБ – МС, на която се е позовавал в мотивите на решението си административният орган, се съдържа информация, че областта, в която е живял със семейството си жалбоподателят не е територия на "въоръжен конфликт". Въз основа на данните за устойчивост на икономиката, макар и на сравнително ниско ниво, е направен обоснован извод, че за жалбоподателя не съществува проблем да се върне и да продължи да живее в държавата си по произход. Направен е обективен анализ на представена от него информация по повод на подадената молба за закрила, въз основа на който е прието, че в конкретния случай няма добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплаха за живота на кандидата, за да са налице основания за предоставяне на хуманитарен статут в Република България.

Законосъобразно, преценявайки всички относими факти от бежанската история, административният орган е приел, че не са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход, жалбоподателят би бил изправен пред реален риск да се превърне в обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. Не могат да бъдат споделени съображенията в жалбата относно липсата на обективна и пълна преценка на всички обстоятелства от значение за положението в

страната по произход, с което е обосновано искането за връщане на преписката със задължителни указания относно правилното приложение на материалния закон. Административният орган е спазил всички изисквания на закона както при провеждане на административното производство, така и при постановяване на административния акт, предмет на съдебен контрол в настоящото производство. Административният орган е обосновал решението си след задълбочено и всестранно установяване на релевантните факти, преценявайки, че по отношение на жалбоподателя не е налице нито опасност за живота и свободата, нито опасност от преследване поради националност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или политическо мнение, нито реална опасност от тежко посегателство като изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание. Спазени са и изискванията, обезпечаващи правото на лично участие и на защита, въпреки че жалбоподателят не се е възползвал от възможността да представи доказателства в подкрепа на заявеното при интервюто.

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че обжалваното решение съответства на изискванията за законосъобразност, поради което жалбата като неоснователна и недоказана следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно от АПК във вр. чл. 85, ал. 4 във вр. чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, Административен съд - София – град, Първо отделение, 71-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на А., [дата на раждане] , срещу Решение №4848 от 23.09.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република България, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във връзка чл. 8 и чл. 9 от Закона за убежището и бежанците е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението на страните.

Съдия: